

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXV. Remedium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. XXXV.
Remedium.

Axioma I.

Ex duobus remediis melius & brevius est eligendum, l. 3. ff. ne ei vis fiat qui in possess.

II.

Ibi opus est remedio, ubi maximum imminere periculum perspicitur, Extravag. com. in iuncta. in pr. de Elect. Remedia tamen falsa veris periculis sunt graviora, c. de homine 7. extr. de celebrat. miss.

III.

Remedia plura quoties uni competunt, uno sublato, ad aliud ut recurramus non est prohibitum, l. si prius 17. ff. de aq. plu. arcend. l. si domus 21. ff. de servit. urban. pred. l. quoties duplici 91. ff. de R. I. Decius consil. 396. num. 3. Bartol. in Auth. hoc amplius. n. 9. C. de fideicom. Gail. 2. observ. 98. n. 11. remedium enim primum cum non valeat sortiri effectum, alterum subsistere poterit, l. 19. de inoffic. testam. l. 97. ff. de acquir. hered. l. ult. ibi: nisi satisfiat creditori. C. de fideiuss. cum remedio uno electo, si illud non sufficit, possit eligi aliud, l. 1. §. quod ergo 4. de ventr. inspic. l. consentaneum 9. & ibi Bart. in fin. C. quom. & quand. judic. Ludov. Gomez ad §. item si quis. num. 44. instit. de act. maximè quando per prius intentatum agentis satisfactum non sit, l. quoties 41. ff. de V. O. l. mater 19. ff. de inoffic. testam. Dd. in l. edita. Cod. de edend. Excipe, nisi fiat in præjudicium tertii, prout pluribus persequuntur Heig. p. 2. quæst. 2. num. 12. & post eum Carpzov. p. 2. consil. 20. defin. 11. num. 9.

IV.

Remedia elusoria reddi non debent, sed interpretatione potius adjuvanda quam intervertenda, cap. si Papa 10. de privileg. in 6. l. si quando 106. de legat. 1. cap. Pastoralis. 53. de appellat. ubi Abbas, Panormitanus & Decius num. 1. & §. quisquis prima. Constitut. Cod. Pantischman. libr. 2. quæst. 7. n. 14.

V.

Remedia à Prætoribus inducta non secundum jus civile, sed juxta prætorium denominantur, Natt. 3. consil. 566. num. 3.

VI.

REMEDIIUM ordinarium ubi datur, non conceditur extraordinarium, l. quedam 9. in princip. ibi: quia id consequi & c. ff. de edendo l. in causa 16. ff. de minorib. [l. 32. in fin. de damn. infect. text. & exemplum cum responsione eleganti in l. 1. §. 2. de publican. l. cum sine beneficio Prætoris 11. de Carbon. edict.] Exornant Zas. lib. 1. respons. cap. 20. Alphanus collect. 755. Menochius remedi. 15. recup. possess. num. 12. Maur. de in integr. restit. cap. 11. Sfort. in simili tract. p. 1. quæst. 17. Cald. Pereira in l. si curatorem. verb. per quod pristinum. num. 16. & verb. implorare. num. 9. Cod. de in integr.

restit. minor. Morl. in emporio Juris, part. 1. tit. 5. quæst. 3. num. 2. Christophorus de Pace in scholiis ad leges styli. l. 171. num. 1. Cardin. Tulch. pract. conclus. tom. 5. lit. O. conclus. 182. D. Barbof. in l. quia tale. num. 63. ff. solut. matrim.

Limita tamen, si remedium extraordinarium utilius sit ordinario, secundum Zas. d. cap. 20. num. 20. Pinell. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 3. cap. 1. num. 19. Maur. d. cap. 11. numer. 7. Sfort. d. quæst. 17. n. 33. Morl. d. quæst. 3. num. 12. [Matth. Celer. de process. executiv. part. 1. cap. 5. num. 71. Sichard. ad l. 3. C. quomodo & quando judex. numer. 6. Sfort. Odd. de restit. in integr. part. 1. quæst. 17. numer. 33. Carpzov. part. 2. consil. XI. defin. 34. n. 8. & part. 3. consil. 13. defin. 3. numer. 6. ita Prætor è re esse putavit specialiter editum adversus publicanos proponere, licet idem a libi providerit furtis, damnis & vi raptis, l. 1. §. 2. de publican.] Ex quo etiam procedit, ut minori non denegetur restitutio, quoties per hanc plenius, seu pinguius illi succurritur, ut notant Doctores in l. in provinciali 3. ff. de novi operis nunciat. Tiraquell. in l. si unquam. verb. libertis. num. 114. Cod. de revocand. donat. Mauritius d. cap. 11. num. 7. Cald. Pereira in d. l. si curatorem. verb. lesis. n. 11. [Cum remedium pinguius nonnunquam absorbeat id, quod minus est pingue, Harprecht. ad §. sed cum paulatim. de testament. num. 371. Aliam & maximè necessariam hujus axiomatis declarationem vide apud Welenb. in parat. C. in quib. caus. restit. in integr. non est necess. vide & l. 3. §. pen. de Carb. edict. l. 1. §. 18. ibi: quia eodem auxilio non indigent. de exercit. action.]

VII.

REMEDIO novo indigent, quæ de novo emergunt. Vide sup. libr. 5. cap. emergens.

VIII.

Quoties læsio contingit ex incerto eventu, toties Remedium l. 2. C. de rescind. Vendit. cessat. Quia in incertis nemo potest dici certò lapsus, cum par in utraque parte sit ratio l. 11. C. de transact. & unus æque ac alter lædi potuisset, e. g. si heredes divisionem rerum hereditariarum submiserint sorti.

Limita: modò fraus, dolus & error abfuerit, arg. l. 11. §. 4. ff. de minor. Carpz. P. 2. Consil. 35. def. 2. & 3. Hinc si enormissima fuerit læsio, idèò rescindendam esse renunciationem statuit Mev. P. 3. decis. 13. nisi alter, quod deest legitimæ, supplere velit, Mev. d. l.

IX.

Quoties contra obligationem præcedentem iustæ mihi competunt exceptiones, toties Remediò

Remediò l. si contendat. 28. ff. de fidejussor. al-
terum ad agendum provocare possum, ut meas
exceptiones audiat aut taceat. Ratio confi-
stit in æquitate, quia alioquin exceptionum pro-
batio aut planè interiret aut difficilior reddi pos-
set. Ita si actor se fundaret in instrumento liqui-
do, reus verò contra illud haberet exceptiones,
hòc remediò provocare potest.

CAP. XXXVI. Remissio.

Axioma I.

Remittere & dare idem est, cap. veniens 10.
extr. de testib.

II.

Remissio certi juris est donatio, l. si quis dele-
gaverit 12. ubi Bartol. ff. de novat. l. pactum cu-
ratoris 22. ubi Dd. C. de pact. l. si quis obligatio-
ne 115. de R. I. l. 6. §. 11. l. 18. que in fraud. cre-
dit. l. Modestinus 23. de donat. l. 4. C. de novat.
l. 1. ff. de transact. Bald. in l. 1. §. 2. C. si advers.
transact. num. 2. & 3. Tiraquel. in l. si unquam.
verb. donatione. §. 8. n. 143. & post leges connubi-
ales gl. 3. n. 143. Carpov. p. 4. consil. 29. defin. 29.
n. 6. Wesenb. in parat. de pact. num. 8. vers. re-
mittere autem.

Limitat Carpov. §. resp. 64. num. 13. ubi vid.
Per se enim & propriè loquendo eam donatio-
nem non esse exinde patet, quod in transactione,
ubi remittens non donare, sed suum consequi
intendit, Bart. in l. sed etsi. §. questum. si quis
caution. Cravert. consil. 142. num. 36. donatio
non præsuntur. l. 1. ff. de transact. itaque quod
remissio pignoris propriè non sit donatio. Text.
est in l. 1. §. 1. quib. mod. pign. vel. hypothec. sicut
nec intercessio, l. quamvis §. in pr. ad SC. Vell. l.
jubemus 21. C. eod. quia nihil largiris de tuo, ni-
hil minus de tuo. Ex accidenti tamen evenire
posse, ut pro donatione ea habeatur exemplo
pignoris in fraudem creditorum remissio, mon-
strat Cujacius lib. 99. Papin. ad l. 18. que in fraud.
credit.

III.

Remissio perinde ut transactio non valet su-
per his, quæ pendent ex testamento, nisi expressè
testamenti mentio fiat, l. 6. l. 12. ff. de transact. l.
1. §. 1. quemadmodum. test. aper. Phil. Matth. 2. consil.
Marp. 27. n. 60.

IV.

Remittens jus suum, eo amplius uti non po-
test, l. 14. §. si venditor §. ff. de adilit. edit. l. 1. §.
qui semel §. ff. de success. edit. & cap. quàm peri-
culosum 7. quest. 1. cap. 1. §. præterea. quib. mod.
feud. amitt. & cap. cum inter. R. 16. ibidem gl.
verb. quod ex consensu. extr. de Elect. Conf. Arg.
1. consil. 86. n. 59. Petr. de Anchoran. consil. 339.
incip. pro majori intelligentia. num. pen. quia
contra proprium suum factum nemo venire de-
bet, l. si creditoribus §. Cod. de serv. pign. dat. l. 1. §.
lius 4. C. revoc. his que in fraud. credit. Decian.
consil. 59. num. 20. vol. 2. Vult. 2. consil. Marp. 29.
num. 76 ubi num. 131. hoc in thesi ita verum esse
ait, si factum omni sui parte sit absolutum, ut in

eo nihil à jure requisitum desiderari possit. Ve-
rum cum multa obviam veniant, ex quibus ju-
sta contraveniendi causa apparere possit, ut si e-
normissimè per remissionem læsus esset, causa
tanti momenti erit, ut ea ipsi contra læsionem fac-
tam nihil ob stare possit, vide Jasonem consilio 133.
num. 17. vers. non obstat ergo. vid. Goth. Anton.
disp. feud. §. thes. §. lit. E.

Declara: simplici Remissione facta non viden-
tur remissa ea, quæ ex alio capite debentur. Sic
licet testator tutori remittat necessitatem red-
dendarum rationum, non tamen videtur remissa
actio ad reliqua vel dolo gesta. Brunnem. ad l. 4.
C. de his qui spontè.

V.

Remissionem à prædecessore factam succes-
sor mutare non potest. Perez. C. de Collat. donat.
§. 2.

VI.

Remittens dominium non transfert. Socinus
in l. Julianus. in pr. ff. de condit. & demonstr.
ubi declarat & reassumit Decius post Felin. in
cap. veniens 10. super gloss. 1. extr. de testib. vid.
Ludov. Gomez. ad §. sic itaque. Instit. de action.
num. 7.

VII.

Remittens injuriam, alteri non censetur re-
misisse damna, & id quod interest, l. 7. in princ.
ff. de condit. furtiv. Dynus in l. sed si unius. §. si
ante. de injur. Baldus. 2. consil. 295. Alexand. §.
conf. 168. Schneidew. 4. Instit. de injur. §. fin.
num. 10. in addit. lit. a. vid. Perez. prælect. Cod. de
generali abolitione. n. 5. ratio, quia nemo tene-
tur æstimationem damni remittere, sed iracun-
diam condonare debet. cap. si quis iratus §. 2.
quest. 3. Petrus Costalius ad l. 7. de condit. fur-
tiv. post glossam in cap. 1. de maledic. si tamen
pars poenam fundatam super injuria privata vult
remittere, etiam judex eam remittere tenetur.
Matthæus de Afflictis in usib. Feud. que sint regal.
verb. panarum. num. 25. Jacob. de Aretin. in l. si
quis. ff. de manumiss.

VIII.

Remissionem injuriæ præcedentis facit præsu-
miservitium subsequens, l. in ipsius §. & ibi Bald.
C. famil. hereticæ. Jason in l. §. num. 64. & 69. de
justit. & jur. Schneidew. d. loc. num. 4.

IX.

Remissio poenarum non nisi Principi est con-
cessa, l. poenam 15. Cod. de pan. c. irrefragabili 13.
extr. de offic. ordin. quoniam derogat Legi, cui
derogare is, qui Principe est inferior, non po-
test, quantumvis jurisdictionem omnimodam ha-
beat l. formam 2. C. de offic. Præfect. Prat. Ori-
ent. Socin. consil. 20. col. 1. inter consil. Curt. sen.
Angel. in l. si decesserit. ff. qui satisfacere cogun-
tur. Cyn. in l. preces. C. de transact. Matth. de Af-
flict. in c. unic. ad verb. panarum. num. 17. que
sint regalia. Bodinus de Repub. lib. 1. cap. 10. Quin-
imo facultas remittendi poenas usque adeo dene-
gata est his, qui Principe inferiores sunt, ut etiam
damnatum post sententiam restituere negetur,
quamvis de innocentia ipsius manifestò constet. l.
1. §. si quis ultro. ubi Bart. ff. de quest. Ang. in l.
qui de crimine. col. 2. ff. de accusat.